

jest podmínkou přípustnosti exekuce, a podle § 54 ex. ř. musí navrhovatel tvrditi splnění všech předpokladů pro povolení exekuce nezbytných.

Poněvadž soud nesmí povolit exekuci nepřipustnou, musí též z moci úřední hleděti k tomu, zda jsou tvrzeny okolnosti pro povolení exekuce nezbytné, jak plyne z uvedeného čl. IX, č. 5 uv. zákona k ex. ř. a citovaného dvor. dekretu První soud měl návrh exekuční zamítnouti, když v něm likvidnost pohledávky obce proti státu, na niž byla exekuce vedena, tvrzena nebyla. Zjišťovati likviditu před rozhodnutím o povolení exekuce ovšem nesměl (§ 55 ex. ř.). To jest teprve předmětem řízení, které by se zavedlo o návrhu na zrušení povolené již exekuce podle § 39 ex. ř. (Srov. rozh. 6327, 7478 a 8768 sb. n. s.)

Když první soud pro zmíněný nedostatek exek. návrh nezamítl, bylo povinností soudu rekursního tak učiniti (srov. rozh. 10.608 sb. n. s.).

Rozhodnutí nejv. soudu v Brně ze dne 29. října 1932, č. j. RI 894/32/1. Dr. Jar. Koutník.

Střetnutí se postupem pohledávky a její exekuční zabavení; § 307 ex. ř.

Žalovaný dlužil za dodané cihly částku 14.095 Kč V. O-vi; tento postoupil svou pohledávku bance v M. dne 23. XI. 29 a žalovaný byl o postupu uvědomen dne 29. XI. 29.

Usnesením ze dne 25. II. 30 byla zabavena a přikázána k vybrání táž pohledávka Mor. bance, filiálce v P. pro její pohledávku proti V. O-vi; toto usnesení bylo doručeno žalovanému dne 28. II. 1930. Již před tím dne 22. II. 30 zahájila banka v M. spor proti žalovanému, jenž se bránil tím, že onu částku poukázal prostřednictvím Mor. banky, fil. v B., žalobkyni; tato filiálka však složila částku tu k soudu, tvrdíc, že částka patří Mor. bance, fil. v P.

Soud I. stolice žalobu zamítl.

Soud odvolací odvolání vyhověl a odsoudil žalovaného k placení částky 14.095 Kč s přísl.

Nejv. soud vyhověl dovolání a zrušil oba rozsudky a vrátil věc prvému soudu, aby v ní dále jednal a znovu rozhodl z těchto důvodů:

Odvolací soud založil své rozhodnutí žalobě vyhovující na zjištěné okolnosti, že postup pohledávky V. O-vem na žalobkyni stal se dříve, než byla vymáhající věřitelkou Mor. bankou, fil. v P., vedena exekuce proti V. O-vi zabavením a přikázáním této pohledávky a dospěl k závěru, že zabavení bylo bezúčinné, když pohledávka již dříve přešla postupem do majetku osoby třetí (ža-

lobkyně) a že žalovaný nebyl tím zproštěn povinnosti, plniti svůj dospělý již dluh své skutečné věřitelce, t. j. žalobkyni a že ani složení dluhu na soudě nebylo tu ospravedlněno.

Než odvolací soud přehlédl zvláštní ustanovení § 307 ex. ř., jímž poddlužníku bylo poskytnuto právo složit pohledávku na soudě, střetnou-li se nároky dvou neb několika osob na pohledávku, jež byla jedné z nich exekučně k vybrání přikázána. Oprávnění to přiznává zákon poddlužníku i tenkrát, když pohledávka byla dříve postoupena a teprve po postupu byla zabavena vymáhajícím věřitelem na základě exekučního titulu proti postupiteli svědčícího.

V souzené věci bylo zjištěno, že V. O. postoupil dne 23. XI. 29 svou pohledávku proti žalovanému žalující bance a že žalovaný byl dne 29. XI. 29 o tom uvědomen. Zabavení a přikázání k vybrání stalo se dne 25. II. 30 ve prospěch Mor. banky, fil. v P.; záповěď byla doručena žalovanému dne 28. II. 1930. Konečně bylo zjištěno z exekučních spisů, že Mor. banka, fil. v B. složila dne 28. III. 30 na soudě v M. částku 14.095 Kč ve smyslu § 1425 obč. z.

Žalobkyně namítla ve sporu v I. stolici, že tato částka nebyla složena žalovaným, nýbrž Mor. bankou, odb. v B., vlastním jménem. Tato filiálka pak oznámila soudu, že částka 14.095 Kč byla u ní zabavena exekučně v exekuční věci Mor. banky, fil. v P., proti V. O.-vi a poněvadž na tuto zabavenou pohledávku činí si nárok žalobkyně, že jej ve smyslu § 1425 obč. z. složila na soud s účinkem zaplacení dlužné částky s její strany. Zabavení skutečně stalo se nejen proti žalovanému, ale též event. i proti Mor. bance, fil. v B., u které zabavená částka měla býti uložena.

Žalovaný mohl by se proto dovolávati oprávnění v § 307 ex. ř. poddlužníku poskytnutého, kdyby prokázal, že on složil žalobou vymáhanou pohledávku 14.095 Kč k soudu s účinky placení pro sebe, aby se uvaroval sporu (§ 307 ex. ř.). Než v tom směru řízení nižších soudů postrádá potřebných vysvětlení a skutkových zjištění pro správné posouzení věci nutných. Bude nutno zjistiti, zda částka 14.095 Kč na soudě složená byla majetkem žalovaného, zda byla složena k soudu jako plnění žalovaného a zda a jakým právním jednáním mezi složitelkou a žalovaným bylo složení na soudě pro žalovaného podle § 307 ex. ř. účinné.

Mylným jest i názor I. soudu, že když postupník žaluje poddlužníka o zaplacení pohledávky a neupraví žalobní návrh — zjistí-li se předpoklady § 307 ex. ř. — »na složení pohledávky na soudě«, že již z toho důvodu jest zamítnouti žalobu pro tentokráte. V návrhu na přímé zaplacení je zahrnut i návrh na jiný způsob plnění, t. j. složením žalobou vymáhané částky na soudě (srov. sb. n. s. č. 7773), o němž by bylo soudu rozhodnouti, kdyby se zjistilo, že částka 14.095 Kč nebyla na soudě složena jménem a pro obžalovaného (srov. sb. n. s. č. 4739).

K rozhodnutí o tom, které z osob, činících si nárok na složenou částku, jest tuto vydati, jest po přikázání pohledávky k vy-

brání povolán soud exekuční podle zásad §§ 283 až 287 ex. ř. (srov. sb. n. s. 6141).

Pro neúplnost řízení byly zrušeny podle § 510—1 c. ř. s. oba rozsudky nižších stolic.

Rozhodnutí nejv. soudu ze dne 14. října 1932,
Rv II 142/31. J. Valeček.

Tisková novela: Organizace politické strany, nařídívší uveřejnění zprávy (vydání letáku), je též nakladatelem (vydavatelem); ani ji, ani zprostředkovatele mezi ní a tiskárnou nelze pokládati za »původce« po rozumu § 1, odst. 3., čís. 3 tisk. nov.; ten je tu neznám; proto není stíhání zprostředkovatele vyloučeno po rozumu §§ 1 a 24 tisk. nov., znal-li obsah zprávy, než ji tiskárně doručil, a věděl-li, že má býti tiskem uveřejněna (§§ 7, 10, 239 trest. zákona).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jako kmetského soudu v H. K. ze dne 13. května 1931, jímž byl stěžovatel uznán vinným přčinem proti bezpečnosti cti tiskem podle § 488 tr. zák. a § 1 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n., zrušil napadený rozsudek v celém obsahu a věc vrátil soudu první stolice, by ji znovu projednal a rozhodl, mimo jiné z těchto důvodů:

Zmateční stížnost dovolává se číselně důvodů zmatečnosti čís. 3, 4, 5, 9a), 10 § 281 tr. ř. Rozsudek zjišťuje po stránce objektivní na základě obsahu letáku, že v letáku tvrzeno: a) že zástupce soc. demokratů, ředitel konsumu, hájí pekaře proti dělníkům; b) že v okamžiku, když všichni čekali jen na konečné prohlášení pekařů, zástupce soc. demokratů, ředitel konsumu ve V. P., soudruh P., ujal se pekařů proti dělníkům; c) že již téměř sjednaná dohoda o snížení cen chleba a pečiva se rozbila; d) že však národní socialisté nepovažují boj za snížení cen za skončený, i když byl soc. demokraty zrazen. S hlediska zmatku podle § 281 čís. 9a) tr. ř. namítá zmateční stížnost, že stíhání obžalovaného je v souzeném případě podle §§ 1 a 24 zákona ze dne 30. května 1924, čís. 124 sb. z. a n. vyloučeno. Nelze sice přisvědčiti právnímu názoru rozsudku, že obžalovaný byl původcem po rozumu § 1, odst. 3, čís. 3 zákona, ano ze skutkových zjištění rozsudku, o něž se řečený právní závěr rozsudku zřejmě opírá, vyplývá, že uveřejnění zprávy, tu v úvahu přicházející, v neperiodickém tiskopise bylo nařízeno místní organizací čs. národních socialistů v N., nikoli tedy obžalovaným, který, jakž plyne z oněch skutkových zjištění, vystupoval jen jako zprostředkovatel mezi řečenou organizací jako právnickou osobou a tiskárnou nebo jako posel organizace. Přes to není však stíhání obžalovaného podle §§ 1 a 24 zákona ze dne 30. května 1924, č. 124